

[Justitsministeren]

lave det, finder jeg, det er rimeligt at lade tvivlen få så meget spillerum, at man giver den tid, der skal til.

Dermed er jeg tilbage i spørgsmålet om den effektive rente. Der er efter min mening her tale om noget meget centralt. Den effektive rente er en mulighed, man i dag ikke har, for at sammenligne de reelle omkostninger ved et køb på kredit med omkostningerne ved at vælge en anden måde at finansiere sit kreditkøb på. Derfor er jeg for mit vedkommende endt med at sige, at når man i en række andre lande – for nogles vedkommende endda i en årrække – har kunnet arbejde med regler om effektiv rente, må det også være muligt i Danmark; uanset de tekniske og andre problemer, der er forbundet med det, må det kunne lade sig gøre.

Jeg føler mig også overbevist om, at en af virkningerne af reglerne om kravet til oplysning om omkostningerne ved køb på kredit, herunder reglerne om effektiv rente, vil være, at en række i dag eksisterende uigennemskuelige kreditkøbsordninger vil blive erstattet af nogle, der er enklere og mere gennemskuelige. Vi har rigtignok, som det fremgår af bemærkningerne, kreditkøbsordninger, der for langt de flestes vedkommende er meget enkle og forholdsvis lette at gennemskue, og hvor det derfor også vil være forholdsvis let at lave regler for beregning og udarbejde tabeller for beregning af den effektive rente, men der er altså også kreditkøbsordninger, der er betydelig mere komplicerede. En af de ting, jeg tror vil ske ved lovgivningen, som den er udformet på dette punkt, er, at man vil erstatte de komplicerede og uigennemskuelige ordninger med nogle, der er mere gennemskuelige, om ikke andet så af hensyn til sig selv i sit arbejde i erhvervsvirksomheden.

Jeg vil gerne slutte af, som jeg begyndte, med at sige tak for den altovervejende velvillige modtagelse, lovforslaget har fået. Jeg ser frem til det udvalgsarbejde, der følger herefter.

Nathalie Lind (V):

Ministeren talte om den altovervejende velvillige modtagelse, som dette lovforslag havde fået – ja, man kan jo altid definere, hvad der er altovervejende; jeg hører i hvert fald ikke til den gruppe, og det synes jeg fremgik meget klart af det, jeg sagde. Jeg ved

ikke, om ministeren ikke har været interesseret i at kommentere mine synspunkter om det.

Det, jeg prøvede at gøre i den korte tid, var jo ikke alene at bygge på min egen fornemmelse af, hvordan tingene så ud. Jeg har grundigt gennemarbejdet den betænkning, der ligger til grund for ministerens lovforslag, og som ministeren altså har fraveget. Hvis ministeren prøver at sætte sig ind i de tanker, som finansministeriets rentekonsulent har gjort sig om effekten af det at skulle oplyse den effektive rente, vil han opdage, at det ikke stemmer med de vurderinger, ministeren her anlægger, men vi kan jo i udvalget prøve at få en nøjere kommentar til det, det drejer sig om.

Det, jeg først og fremmest vil sige til ministeren, er, at jeg frygter, at dette forslag om den effektive rente – jeg var kort inde på det før – vil betyde, at handelsformerne bliver stivere, og at man ikke kan tage individuelle hensyn. Jeg accepterer ikke, at det er praktisk muligt som foreslået af Forbrugerrådet og ministeren at lægge administrationsgebyr oven i renterne til et samlet hele. Har man spurgt tolddepartementet – det vil jeg meget gerne have et svar på – om dette? Ministeren er selvfølgelig opmærksom på, at administrationsgebyret er momspligtigt, og at det er renter ikke. Er dette lovligt? Hvordan skal forbrugeren forholde sig her? Jeg synes, der er noget, man kommer meget let om ved, og jeg vil meget gerne have ministerens fuldstændig klare svar på dette.

Aase Olesen (RV):

Jeg noterede mig ministerens argumentation om det såkaldte alternativ B og vil gerne påpege, at jeg faktisk bad om et eksempel på, hvor der ville være behov for en udvidet fortrydelsesret, altså hvor ministeren, om jeg så må sige, finder sin begrundelse for at lave denne regel, som jo altså alligevel er gennemhullet. Jeg tror, det har betydning både for os her i dag, hvis vi skal gøre os forestillinger om, hvordan vi i udvalget skal finde en rimelig udvej for dette, og for detailhandelen, at ministeren i dag kan give et eksempel på, hvor der er behov for en fortrydelsesret, som man altså ikke har i dag. Vil det således betyde, at man i alle detailhandler, alle fødevarerforretninger f.eks., skal have